Leabhar na
nOLAGÓN

Pianpháis na Cathrach Tréigthe

1 Ochón!

An chathair a bhíodh plúchta le daoine,
maireann sí léi féin ar an uaigneas;
is cosúil le baintreach anois
í siúd ar mhór ab fhiú í i measc na náisiún;
banphrionsa i measc na gcúigí ab ea í
ach is daorstát í faoi láthair.

2 Bíonn sí ag gol go géar goirt san oíche;
bíonn a gruanna báite le caisí deor;
níl aon sólásaí ar bith aici
i measc a cuid leannán;
d'fheall a cairde go léir uirthi;
is naimhde di iad anois.

[3] D’imigh Iúdá léi ar deoraíocht
chun angar agus daoirse a sheachaint;
cónaíonn sí i measc na náisiún
ach ní bhfaigheann sí ionad suaimhnis ann;
óir, tá an tóir tar éis teacht suas léi
mar a bhfuil sí i gcúngrach mór.

[4] Tá bóithre Shíón ag caoi
mar ní thaithítear a hionad teagmhála;
tá a geataí uile bánaithe
agus déanann a sagairt osnaíl;
bíonn a maighdeana go léir á gcrá.
Ó nach goirt é an seirfean atá uirthi!

[5] Ag a naimhde atá an ceannas;
tá a heascairde uile faoi rath;
óir tá an Tiarna tar éis í a chiapadh
de dheasca oll-líon a peacaí;
tá a leanaí imithe ina gcimí
os comhair a namhad amach.

[6] Tá a mórgacht uile leáite
ó iníon Shíón;

ba chosúil a flatha le fianna
nach raibh féarach acu níos mó;
bhíodh siad ar a dteitheadh go lagbhríoch
roimh an tóir a cuireadh orthu.

7 Is cuimhin le Iarúsailéim anois
a laethanta angair agus fáin,
nuair a thit a muintir lena naimhde
agus gan cabhróir dá laghad acu.
Bhíodh a heascairde ag baint lán na súl aisti;
ábhar scige dóibh ab ea a turnamh.

8 Pheacaigh Iarúsailéim go trom;
dá dheasca sin is neamhghlan í anois;
an dream a thugadh gradam di, maslaíonn siad í;
óir, chonaic siad lomnocht í;
ach bíonn sise ag caoineadh de shíor
agus tugann sí a cúl leo.

9 Tá a salachar féin ar a sciortaí;
níor mhachnaigh sí riamh ar a raibh i ndán dí;
ó nach tubaisteach é a turnamh!
Níl sólásaí ar bith aici.

“Féach, a Thiarna, ar m’ainnise;
is ag mo naimhde atá an bua.”

10 Shín a heascairde a lámha amach
chun a maoinese go léir;
chonaic sise na náisiúin
ag réabadh isteach ina sanctóir –
an dream ar chros tú féin orthu
do chomhthionól a thaithí.

11 Bíonn a muintir uile ag éamh
agus arán á lorg acu;
malartaíonn siad a n-iarmhais ar bhia
chun iad féin a neartú arís.
“Féach, a Thiarna, agus breathnaigh
ar an drochmheas a chaitear orm.

12 Sibhse uile a thriallann thar bráid,
breathnaígí agus féachaigí
an bhfuil aon bhrón mar mo bhrónsa –
mar an gcumha atá ag criathairt mo chroí,
a chuir an Tiarna féin orm,
ar lá a dhíbheirge fíochmhaire.

13 Ón aird thuas chuir sé tine isteach i mo chnámha
a rug greim daingean orthu go léir;
leath sé líon do mo chosa
agus thug orm casadh ar ais;
d'fhág sé go tréigthe mé
agus mé go dona tinn ó lá go lá.

14 Tá mo chionta ceangailte ina gcuing;
fíodh le chéile iad ina lámhasan
agus ardaíodh iad ar mo mhuineál;
eisean ba chúis le lagú mo nirt;
thug an Tiarna ar láimh dóibh mé
sa chaoi nach dtig liom fanacht i mo sheasamh.

15 Na gaiscígh uile a bhíodh agam,
tá an Tiarna tar éis iad a shéanadh;
thug sé slua le chéile i m'aghaidh
chun mo chuid ógánach a chloí;
tá an Tiarna tar éis satailt sa chantaoir
ar iníon fhíorógh Iúdá.

16 Sin an fáth a mbím ag caoi
agus ag sileadh na súl go fuíoch

Óir, is fada uaim aon sólásaí
a mhúsclódh mo mheanma arís.
Tá mo chlann mhac treascartha tréigthe
mar is é an namhaid a rug an bua.

17 Leathann Síón a lámha amach;
níl sólásaí ar bith aici;
thug an Tiarna ordú in aghaidh Iacóib
a chomharsana a bheith naimhdeach dó;
rud éigin neamhghlan ina measc
is ea Iarúsailéim.

18 Is cothrom cóir é an Tiarna;
ach bhí mise easumhal dá ordú;
éistigí, mar sin, a chiníocha uile,
agus breathnaígí ar m'ainnise;
tá mo mhaighdeana agus m'ógánaigh
imithe uaim i mbraighdeanas.

19 Ghlaoigh mé ar mo chuid leannán;
ach chlis siad go léir orm;
mo shagairt agus mo sheanóirí uile,
díothaíodh iadsan sa chathair,

nuair a bhí siad ag cuardach bia
chun iad féin a neartú arís.

20 Féach, a Thiarna, is mise atá go hainnis;
tá a bhfuil istigh ionam corraithe cráite;
tá mo chroí á shníomh i m'ucht
mar ba mhór ar fad m'easumhlaíocht;
tá an claíomh ag dísciú mo chlainne lasmuigh
agus tá an Bás i réim laistigh.

21 [Éist] le mo chuid osnaíola;
níl aon sólásaí ar bith agam;
chuir scéala m'anó áthas ar mo naimhde uile;
ar ndóigh ba thusa ba bhun leis go léir;
luathaigh an lá atá fógartha agat,
nuair a bheidh siadsan mar a bhfuilimse anois.

22 An mhailís go léir a rinne siad,
go gcuirtear ar do shúile duit í;
caith leo mar a chaith tú liomsa
de dheasca mo chionta uile;
óir, is iomaí osna atá á ligean agam
agus tá mo chroí go tréithlag fann."

Is é an Tiarna a Smachtaigh Thú; Déan Aithrí

2 Ochón!

Tá an Tiarna tar éis duibhe a chur
ar iníon Shíón le corp cuthaigh;
theilg sé ó neamh go talamh
áilleacht Iosrael;
níor chuimhin leis stóilín a chos
ar lá a chuid díbheirge.

2 Scrios an Tiarna go neamhthrócaireach
áitribh uile Iacóib;
chreach sé go fíochmhar feargach
dúnta iníon Iúdá;
leag sé ar lár agus thruailligh sé
an ríocht agus a flatha.

3 Bhasc sé le fraoch feirge
cumhacht uile Iosrael;
níor thug sé tacaíocht a dheasláimhe
in aghaidh an namhad;

las sé suas in Iacób mar chraos tine
a d’ídigh a raibh ina thimpeall.

4 Theann sé a bhogha mar namhaid
agus dhaingnigh sé a dheaslámh mar eascara;
rinne sé ár orthu siúd
ar lán a shúl iad tráth;
lig sé a racht amach mar thine
ar bhoth iníon Shíón.

5 D’iompair an Tiarna é féin mar namhaid;
rinne sé Iosrael a mhilleadh;
scartáil sé a caisleáin go léir;
leag sé a dúnta daingne;
mhéadaigh sé an éagaoin agus an t-éagnach
a bhí á ndéanamh ag iníon Iúdá.

6 Scrios sé an gairdín agus a bhoth;
chreach sé a ionad teagmhála;
i Síón chuir an Tiarna ar ceal
an tionól féiliúil agus an tsabóid;
le racht cuthaigh thug sé droim láimhe
don rí agus don sagart araon.

7 Rinne an Tiarna a bheag dá altóir;
ghlac sé fuath dá shanctóir;
chuir sé ballaí a caisleán
i seilbh a naimhde nimhneacha;
tógadh gártha i dteach an Tiarna
mar a thógfaí ar fhéile reachtúil.

8 Chinn an Tiarna ar chonamar a dhéanamh
de bhalla iníon Shíón;
shín sé an dorú tomhais leis
agus níor stad sé go raibh sé scriosta;
chuir sé drochbhail ar bhalla agus ar bhábhún
sa chaoi go bhfuil siad araon ag mionú.

9 Tá a geataí sáite sa talamh;
mar réab sé agus bhris sé a mbarraí;
tá a rí agus a flatha i measc na náisiún
agus níl aon dlí ann níos mó;
go fiú ní bhfaigheann a cuid fáithe
aon fhís ar bith ón Tiarna.

10 Tá seanóirí iníon Shíón
ina suí ar an talamh ina dtost,

luaithreach caite ar a gceann acu
agus iad gléasta in éadach róin;
tá a gceann cromtha go talamh
ag maighdeana Iarúsailéim.

11 Tá mo shúile tnáite le caoineadh
agus a bhfuil istigh ionam corraithe cráite;
tá mo chroí á reabadh le brón
mar gheall ar léirscrios mo phobail ionúin;
óir tá naíonáin agus leanaí cíche
ag snoí i gcearnóga na cathrach.

12 Bíonn siad ag fiafraí dá máithreacha
"Cá bhfuil an t-arán (agus an fíon)?"
agus iad ag titim mar dhaoine gonta
i gcearnóga an bhaile,
agus an t-anam ag sceitheadh astu
i mbaclainn a máithreacha.

13 Cá bhfaighidh mé do leithéid nó do shamhail,
a iníon Iarúsailéim?
Cad leis a samhlóinn thú chun tú a shólású,
a iníon ógh Shíón?

Óir, tá do scrios chomh leathan leis an bhfarraige.
Cé a fhéadfaidh thú a leigheas?

14 Chonaic do chuid fáithe thar do cheann
físeanna folmha fealltacha;
níor nocht siad duit d'urchóid,
rúd a chuirfeadh cor bisigh i do chinniúint;
ní bhfuair siad thar do cheann sna físeanna
ach oracail bhréagacha mhealltacha.

15 Na daoine uile a ghluaiseann tharat,
buaileann siad a mbosa i d'aghaidh;
déanann siad faireach agus croitheann siad a gceann
le hiníon Iarúsailéim:
"An í seo an chathair ar glaodh uirthi:
'Blas na hÁille', 'Ábhar Áthais an Domhain Mhóir'?"

16 Osclaíonn do naimhde uile a gcraos
chun tú a shlogadh;
déanann siad faireach agus díoscán fiacal;
"Tá sí slogtha siar againn," deir siad,
"is é seo an lá a rabhamar ag súil leis;
tá sé buailte linn anois go soiléir."

17 Rinne an Tiarna a raibh beartaithe aige;
an rabhadh a thug sé fadó riamh
tá sé curtha i gcrích aige anois;
tá sé tar éis tú a threascairt gan trua;
rinne sé ábhar suilt do do naimhde díot
agus chuir sé go mór lena gcumhacht.

18 Éigh ó do chroí amach ar an Tiarna,
a bhalla iníon Shíón;
bí ag tál na ndeor ina dtuile
de lá agus d'oíche;
ná tabhair faoiseamh ar bith duit féin;
nár thriomaí do shúile choíche.

19 Éirigh! Glaoigh amach san oíche
i dtús gach seala faireacháin!
lig do racht bróin amach mar thuile
i láthair an Tiarna!
Ardaigh chuige do lámha
ar son bheatha do leanaí óga,
(atá ag titim i laige le hocras
ag béal gach uile shráide).

20 Féach, a Thiarna, agus breathnaigh
ar cé hí ar chaith tú léi mar seo;
ní féidir gurbh éigean do mhná
naíonáin dhea-chumtha a mbroinne féin a ithe;
ní féidir gurbh éigean sagairt agus fáithe
a mharú i sanctóir an Tiarna!

21 Tá óg agus aosta ina luí
ar an talamh sna sráideanna;
tá m'ógfhir agus mo mhaighdeana tar éis titim
le faobhar an chlaímh;
tusa a mharaigh iad ar lá do dhíbheirge;
rinne tú sléacht orthu gan trua.

22 Chruinnigh tú uafás thart orm ó gach taobh,
mar a chruinníonn daoine le chéile ar lá féile;
níor fágadh fuíoll áir ná fear inste scéil
ar lá dhíbheirge an Tiarna;
an chlann a rug agus a thóg mé,
dhíothaigh mo namhaid iad go léir.

Dólás, Aithrí, Dóchas

3 Mise an fear a d’fhulaing cruatan
faoi shúiste a dhíbheirge.
2 Ní sa solas ach sa dorchadas
a thiomáin agus a sheol sé mé.
3 I m’aghaidhse amháin a ardaíonn sé a lámha
ar feadh an lae go léir.

4 Tá mo chorp agus mo chraiceann tnáite aige
bhris sé mo chnámha go léir.
5 Thóg sé balla i m’aghaidh
agus thimpeallaigh mé le domlas agus duainéis.
6 Thug sé orm cónaí sa dorchadas
ar nós na marbh a d’éag fadó.

7 Thóg sé múr i mo thimpeall chun nach n-éalóinn
agus chuir sé le meáchan mo shlabhra.
8 Fiú amháin nuair a scread mé air ag lorg cabhrach,
thug sé an chluas bhodhar do m’achainí.
9 Dhún sé na bealaí orm le clocha soghearrtha;
chuir sé cor i mo bhóithre go léir.

10 Mar bhéar i luíochán nó mar leon in eadarnaí
bhí sé in oirchill orm.
11 Chuir sé amú mé agus rinne sé ciorrú orm
agus d’fhág sé treascartha tréigthe mé.
12 Theann sé a bhogha agus chuir sé i mo sheasamh mé
mar sprioc dá shaighead.

13 Scaoil sé lán a bholgáin de shaigheada
isteach i m’áranna.
14 Ceap magaidh ab ea mé ag an bpobal go léir,
mé i m’ábhar aoire acu ar feadh an lae.
15 Líon sé mé le luibheanna searbha
agus chuir sé masmas orm le mormónta.

16 Thug sé orm gairbhéal a mheilt faoi m’fhiacla,
agus chlúdaigh sé mé le luaithreach.
17 Is fada ó mo chroí a dhíbir tú an tsíocháin
sa chaoi nach cuimhin liom céard is sonas ann.
18 Is é a deirim: “Tá mo bhuaine curtha ó chrích;
tá deireadh leis an dóchas a mhúscail an Tiarna ionam.”

19 Cuimhnigh ar m’angar agus ar mo chuid fánaíochta,
ar an mormónta agus ar an domlas.

20 Is cuimhin liomsa go sármhaith iad
agus tá mo chroí spíonta istigh orm dá bharr.
21 Ach tabharfaidh mé an smaoineamh seo chun mo chuimhne,
mar is é fáth mo dhóchais é:

22 Tuile gan trá is ea buanghrá an Tiarna
agus ní théann tobar a thrócaire i ndísc.
23 Athnuaitear iad gach maidin;
óir is daingean í a dhílseacht.
24 “Is é an Tiarna mo chuid den saol,” a deirim,
“is ann mar sin a chuirim mo dhóchas.”

25 Is maith é an Tiarna don té a choimeádann súil in airde leis,
don duine a bhíonn á lorg.
26 Is maith an ní é fanacht go foighneach
le slánú an Tiarna.
27 Is é leas an duine an chuing a iompar
le linn a óige.

28 Agus suí go tostach ar leithrigh,
nuair a chuirtear air í,
29 agus luí síos béal faoi sa luaithreach
– b’fhéidir go bhfuil ábhar dóchais ann fós –

30 agus a leiceann a iompú chun an té a bhuaileann é
agus masla ar mhuin masla a fhulaingt.

31 Óir ní go síoraí seasta
a shéanfaidh an Tiarna a phobal;
32 má chránn sé féin, is truachroíoch é leis
de réir iomadúlacht a bhuanghrá;
33 mar ní óna chroí a dhéanann sé
an Ádhamhchlann a chiapadh agus a chrá.

34 Nuair a ghabhtar de chosa
i gcimí uile na tíre,
35 nuair a sháraítear cearta an duine
i láthair an Té is Airde;
36 nuair a thugtar cambhreith ar dhuine i gcúis dlí,
an amhlaidh nach bhfeiceann an Tiarna é?

37 Cé a labhraíonn agus go ndéantar beart dá réir,
mura gceadaíonn an Tiarna é?
38 Nach ó bhéal an Té is Airde
a thagann an t-olc agus an mhaith?
39 Cén fáth a ndéanfadh duine ar bith gearán,
go háirithe an fear atá ann fós d’ainneoin a pheacaí?

40 Scrúdaímis agus iniúchaimis ár mbéasa
agus fillimis ar ais ar an Tiarna.
41 Tógaimis ár gcroíthe agus ár lámha araon
chun Dé atá sna flaithis go hard.
42 “Tá peacaí agus ceannairc déanta againne;
níor thug tú féin maithiúnas dúinn.

43 Chuaigh tú sa tóir orainn agus feisteas feirge umat
agus rinne tú sléacht orainn gan trua.
44 D’fholaigh tú thú féin i néal
ionas nach bpollfadh ár n-urnaí tríd.
45 Rinne tú dramhaíl agus bruscar dínn
i measc na náisiún.

46 D’oscail ár naimhde go léir
a mbéal inár n-aghaidh.
47 Scanradh agus clais ghábhála is dán dúinn,
léirscrios agus lot.
48 Tá linnte uisce le mo shúile
de dheasca dhíothú mo phobail ionúine.

49 Sileann deora ó mo shúile gan stad,
mar ní bhfaighidh mé faoiseamh ar bith

[50] go mbreathnóidh an Tiarna anuas ó neamh
chun feachaint orm.
[51] Is crá croí dom a bhfeiceann mo shúile
dá bhfuil á fhulaingt ag iníonacha uile mo chathrach.

[52] An dream a bhí ina naimhde agam gan chúis,
chuaigh siad sa tóir orm mar éan.
[53] Chaith siad beo mé síos sa charcair
agus dhún siad le cloch orm í.
[54] D'éirigh an t-uisce os mo chionn
agus dúirt mé: 'Tá deireadh liom!'

[55] Ghlaoigh mé ar d'ainm, a Thiarna,
ó íochtar na carcrach doimhne.
[56] Chuala tú mo ghuí: 'Ná tabhair an chluas bhodhar
do m'éamh agus mé ag iarraidh faoisimh.'
[57] Dhruid tú i mo leith an lá a ghlaoigh mé ort
agus dúirt: 'Ná bíodh eagla ort.'

[58] D'agair tusa, a Thiarna, an chúis a raibh mo bhás ag brath uirthi
agus d'fhuascail tú m'anam.
[59] Chonaic tú, a Thiarna, an éagóir a rinneadh orm;
seas ceart dom.

60 Chonaic tú conas mar a lig siad a nimh amach orm,
a ndrochbheartaíocht uile i m’aghaidh.

61 Chuala tú, a Thiarna, faoina gcuid achasán,
faoina ndrochiompar uile i mo choinne,
62 faoi cháineadh agus faoi chogarnaíl lucht m’ionsaithe
ar feadh an lae go léir.
63 Bíodh siad ina suí nó ina seasamh,
féach gur mise is ábhar aoire acu.

64 Bain sásamh astu, a Thiarna,
de réir a ndrochbheart;
65 tabhair stuacacht chroí dóibh:
bíodh do mhallacht orthu;
66 le teann feirge déan iad a thóraíocht agus a scrios
de dhruim na talún, a Thiarna.”

Duainéis agus Dóchas

4 Ochón!

Nach murtallach a d’éirigh an t-ór!
Cad é mar a d’athraigh an mínór

agus mar atá clocha an tsanctóra scaipthe
ag cúinne gach sráide!

2 Clann mhac oirirc Shíón,
ar fiú a gcothrom féin den ór is fearr iad,
mo léan, áirítear iad mar chrúscaí cré,
mar dhéantúis lámh an photaire.

3 Fiú amháin na seacáil nochtann siad a n-ucht
agus tugann siad an chíoch dá gcoileáin;
ach tá mo phobal ionúin éirithe chomh cruachroíoch
le hostraisí an fhásaigh.

4 Greamaíonn teanga an naíonáin chíche
dá charball leis an tart;
iarrann na leanaí arán,
ach ní thugtar dóibh é.

5 An dream nach n-itheadh ach bia beadaí,
tá siad ag fáil bháis sna sráideanna;
iad siúd a tógadh in éadach corcra,
luíonn siad go faon ar charn dramhaíle.

6 Is mó pionósú mo phobail ionúin
ná smachtú Shodom,
a scriosadh ar an toirt
gan aon duine a leagan lámh uirthi.

7 Ba ghile a flatha ná an sneachta;
ba bháine iad ná bainne;
ba dheirge corp iad ná an coiréal
agus ba chosúil le saifír a gcló.

8 Ach anois is duibhe a ndealramh ná súiche;
ní aithnítear iad sna sráídeanna;
tá an craiceann craptha ar a gcnámha;
tá sé chomh seargtha le giota adhmaid.

9 B'ámharaí iad siúd a maraíodh le claíomh
ná iad siúd a fuair bás den ghorta,
a bhíodh á snoí agus á n-ídiú go mall righin
cheal torthaí na talún.

10 Fiú amháin na mná, arb í an taise is dual dóibh,
bhruith siad a leanaí lena lámha féin;

is iad a bhíodh mar bhia acu,
nuair a bhí mo phobal ionúin á scrios.

11 Lig an Tíarna a racht cuthaigh amach;
tháinig lasair feirge fíochmhaire ann;
d'adhain sé tine i Síón,
a loisc a bunsraitheanna.

12 Níor chreid ríthe an domhain mhóir
ná duine ar bith dá maireann ar an saol
go rachadh namhaid nó eascara dá laghad
isteach trí gheataí Iarúsailéim.

13 A mhilleán sin ar pheacaí a fáithe
agus ar chionta a sagart,
a dhoirt amach laistigh di
fuil na bhfíréan.

14 D'imigh siad ar fán trí na sráideanna ina ndaill;
bhí siad truaillithe le fuil,
sa chaoi nárbh fhéidir le haon duine
baint lena mbaill éadaigh.

15 “Greadaigí libh, a neamhghlana!” a scairteadh leo,
“Greadaigí libh, greadaigí libh, ná bainigí linn!”
Theith siad leo chun fáin agus dúradh i measc na náisiún:
“Ní féidir leo cónaí anseo níos mó.”

16 Chuir an Tiarna é féin scaipeadh orthu;
níor chuimhnigh sé orthu níos mó;
níor tugadh urraim do na sagairt
ná ómós do na seanóirí.

17 Mheath ár súile orainn,
ag feitheamh dúinn ar chabhair nár tugadh;
bhíodh súil in airde againn ónár dtúir faire
le náisiún nach bhféadfadh linn a shlánú dáiríre.

18 Coinníodh lenár sála
sa chaoi nárbh fhéidir siúl trínár sráideanna;
bhí ár ndeireadh buailte linn agus ár laethanta caite;
níorbh fhada uainn ár dturnamh.

19 Bhí ár lucht géarleanúna níos mire
ná iolair an aeir;

chuaigh siad sa tóir orainn thar na sléibhte
agus rinne siad luíochán romhainn san fhásach.

20 Ungthach an Tiarna, arbh ionann agus beatha dúinn é,
gabhadh ina bpollghaiste é,
an té a ndúramar faoi:
“Is faoina scáthsan a mhairfimid i measc na náisiún.”

21 Déan áthas agus gairdeas, a iníon Eadóm,
tusa, a chónaíonn i dtír Úz;
sínfear an cupán chugatsa chomh maith;
beidh tú ar meisce agus caithfidh tú díot anuas.

22 Tá do phionósú curtha ar ceal, a iníon Shíón;
ní dhíbreoidh sé thar tír amach thú choíche arís;
ach smachtóidh sé thusa, a iníon Eadóm, de dheasca d’urchóide
agus nochtfaidh sé do chuid peacaí.

“Déan Trócaire Orainn”

5 Cuimhnigh, a Thiarna, ar ar tharla dúinn;
Breathnaigh agus féach ar na maslaí a thugtar dúinn.

[2] Tá ár dtailte oidhreachta i seilbh strainséirí
agus ár dtithe i seilbh allúrach.

[3] Dílleachtaí is ea sinn de cheal athar;
baintreacha is ea ár máithreacha.

[4] An t-uisce a ólaimid, caithfimid é a cheannach;
bíonn orainn íoc as ár n-adhmad féin.

[5] Tá [cuing] ar ár muineál agus tiomáintear go róghéar sinn;
nuair a bhímid traochta, ní thugtar sos dúinn.

[6] Ghéilleamar, seal do na hÉigiptigh, seal do na hAsaírigh,
chun ár ndóthain bia a fháil.

[7] Pheacaigh ár n-aithreacha; ach níl siadsan ann níos mó;
is orainne a agraítear a gcionta.

[8] Tá sclábhaithe dár rialú;
agus níl duine ann chun sinn a fhuascailt uathu.

[9] Is i mbaol ár n-anama a fhaighimid soláthar bia
mar gheall ar shladaithe an fhásaigh.

10 Tá beirfean inár gcraiceann faoi mar a bheimis i sorn
toisc cuthach ocrais a bheith dár gciapadh.

11 Rinneadh éigniú ar an mbantracht i Síón
agus ar na maighdeana i gcathracha Iúdá.

12 Crochadh ár bhflatha;
ní thugtar ómós do sheandaoine.

13 Bíonn na hógfhir ag oibriú na bró
agus na garsúin ag tuisliú faoi ualaí adhmaid.

14 Ní bhíonn siúl na seanóirí ar an ngeata níos mó
agus tá an t-aos óg tar éis éirí as an gceol.

15 Tá deireadh leis an áthas a bhíodh inár gcroí
agus rinneadh caoineadh dár gcuid rinnceoireachta.

16 Tá an choróin tar éis titim dár gceann;
is mairg dúinn de bhrí gur pheacaíomar.

17 Is é fáth a bhfuil ár gcroíthe go dona tinn
agus ár súile go dúdhorcha dall:

18 toisc go bhfuil Sliabh Shíón treascartha tréigthe
agus go mbíonn seacáil ag smúrthacht thart ann.

19 Ach maireann tusa, a Thiarna, i do rí go brách;
beidh do ríchathaoir ann ó ghlúin go glúin.

20 Cén fáth a ligfeá sinne i ndearmad go deo
agus a dtréigfeá sinn go síoraí suthain?

21 Cas ar ais chugat féin sinn, a Thiarna, agus fillfimid ort;
athbhunaigh an réim a bhíodh againn anallód.

22 Óir tá tú tar éis sinn a shéanadh amach agus amach,
is an-mhór ar fad an fhearg a ghlac tú linn.